

Af Winther, Therkelsen, Kær, Johansen, K. P. Larsen, S. Pedersen, A. Nielsen, Madsen, Warming, Øvstgaard, la Cour, Lybye, Bank, C. Christensen, N. P. Hansen:

En ny Paragraph tilføies saalydende:

„Ovennævnte Bevillinger maae ikke indrømmes Laangivere uden i Forbindelse med bestemte Laantagere.“

Samtlige Ændringsforslag tilligemed Loven i dens Heelhed sattes under Et under Forhandling.

Winther: I Forening med flere ærede Rigsdagsmænd har jeg tilladt mig at stille 2 Ændringsforslag til Loven, som den blev vedtaget ved 2den Behandling, hvoraf det første gaaer ud paa at omredigere Forslaget saaledes, at der deraf kan udfomme et praktisk Resultat, skjøndt rigtignok, som jeg allerede ved 2den Behandling bemærkede, et temmelig ubetydeligt, men dog det eneste, der nu kan opnaaes, der Ministeren jo har erklæret, at hvis Loven beholder den Stikelse, som den havde faaet ved 2den Behandling, saa vilde han ikke kunne forelægge den til Hs. Majestæt Kongens Sanction, hvorimod han tillige har erklæret, at han Intet havde imod, hvis Thinget vilde gaae ind derpaa, at indrømme det, som er forlangt i mit første Ændringsforslag, at nemlig saadanne Bevillinger blive at meddele gratis. Ved at vedtage dette Forslag faae vi, som sagt, det Eneste ud af Loven, der fortiden kan faaes, og vi berøre slet ikke selve Hovedsagen. De, der ere for en fri Rentefod, kunne jo dog ikke opnaae den ved at stemme mod mit Forslag, og de, der ere for en bunden Rentefod, vedblive at have den Tilstand, som nu er, de kunne heller ikke komme videre ved at stemme mod mit Forslag. Det forekommer mig altsaa, at det Rigtigste vil være, at man vedtager dette Forslag, der blot gaaer ud paa at affaffe en meget u hensigtsmæssig Bestaatning af Folk, der forøvrigt ere i Pengeforlegenhed.

Hvad det andet Ændringsforslag angaaer, har jeg stillet det for med Bestemthed at erfare

den høitærede Ministers Mening, om han anseer sig for berettiget til at give Bestyrerne af offentlige Stiftelsers Midler en almindelig Tilladelse til at forlange høiere Rente end 4 pCt. af de Capitaler, som de udlaaene i faste Eiendomme, og forsaavidt den høitærede Minister vil erklære, at det er Noget, som ikke vil skee, har jeg erhvervet samtlige Medforslagsstilleres Tilladelse til at tage dette Forslag tilbage. Jeg skal forøvrigt afholde mig fra at gaae ind paa Nogetsomhelst af, hvad der fremkom ved den forrige Behandling, hvortil der forøvrigt kunde være Anledning; jeg skal afholde mig derfra, fordi jeg vilde ansee det for i høieste Grad uhensigtsmæssigt, om vi nu for syvende Gang, skulde give os til at debattere om Principerne for en fri eller ufri Rente. Til disse Bemærkninger skal jeg for Dilettet indskrænke mig, indtil jeg har hørt den høitærede Ministers Udtalelse.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer det Forslag til en ny Paragraph, som er stillet af 15 ærede Medlemmer, skal jeg bemærke, at der hjerken af min nærmeste Formand eller mig nogensinde er givet Bevillinger til Laangivere til at tage mere end 4 pCt. Rente; jeg for min Deel vilde efter Ordene i Loven af 6te April 1855 ikke ansee mig berettiget til at give Andre end Laantageren en saadan Bevilling. Hvad nu selve Loven angaaer, saaledes som den nu vil blive, har jeg allerede bemærket, at hvis Rigsdagen i det Hele maatte ville gaae ind paa at eftergive de Bevillingsgebyrer, som hidtil have været bestemte for deslige Bevillinger, da troer jeg ikke, at der fra Regjeringens Side kan være Noget derimod at erindre. Jeg skal endnu blot tilføie den Bemærkning, at jeg siden den Tid har ladet mig opgive Beløbet af Gebyrerne for disse Bevillinger fra 1ste Novbr. 1857 til 1ste Novbr. 1858, og det har udgjort mellem 17,000 og 18,000 R.

Winther: Efter den tilfredsstillende Erklæring, som den høitagtede Minister har givet med Hensyn til det, hvorpaa det andet af os stillede Forslag gaaer ud, skal jeg altsaa paa samtlige Forslagsstilleres Vegne erklære dette Forslag for tilbagetaget.